

DATO: 30.01.2025

Sagsnr.2024-1081

K E N D E L S E

Indbragt for retten

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at fremsætte trusler, ved sin salæraftale og ved at indgive stævning mod [klager].

[Klager] har endvidere klaget over [indklagede]s salær på 79.300 kr. ekskl. moms.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 12. marts 2024, oversendt fra [byretten], jf. retsplejelovens § 361, stk. 1, jf. stk. 5.

Sagsfremstilling:

[Klager] er tidligere administrerende direktør i [selskab A]. I forbindelse med, at han stoppede som direktør i 2022, blev der indgået en aftale om, at han skulle fortsætte i en rolle som konsulent. Der opstod imidlertid i 2023 uenighed om betalingen af konsulenttydelserne.

I februar 2023 rettede [klager] derfor henvendelse til [indklagede] med anmodning om bistand til at inddrive et krav mod [selskab A]. Der pågik herefter indledende drøftelser om sagen.

[Indklagede] anførte i den forbindelse bl.a., at han forudsatte, at [selskab A] havde accepteret, at konsulentydelse var faktureret i selskabsregi, selvom konsulentaftalen var indgået med [klager] personligt. Det fremgår således, at [klager] løbende havde faktureret via [selskab B], hvori han er direktør.

Ved e-mail af 27. februar 2023 til [klager] efterspurgte [indklagede] yderligere oplysninger og dokumenter til belysning af sagen. Af e-mailen fremgår endvidere:

”Salæraftale oplæg:

Udenretlige del:

- Engangsbeløb på 7.500 med tillæg af moms ved accept af aftale og opstart af sag,
- 15 % af betalt hovedstol, 50 % af betalte renter og 100 % af tilkendte og betalte omkostninger for inkassoproses og anden sagsbehandlingsskridt hvor modpart betaler disse omkostninger,
- Udfærdigelse af notat i sagen,
- Udfærdigelse af påkravsskrivelse og anden korrespondance herunder inkassoproses i fald der ikke er indsigelse i sagen,
- *Forligsforhandlinger,*
- Udfærdigelse af nødvendige aftaledokumenter herunder frivilligt forlig med ekskutionsgrundlag osv.

Retlig del:

- 25.000 kr. med tillæg af moms ved udfærdigelse af stævning,
- 25.000 kr. med tillæg af moms ved forberedelsens afslutning (tidligst 3 måneder før berammet hovedforhandling) og for hele sagens behandling for byretten med en hovedforhandling om nødvendigt,
- 20 % af alle beløb som indgår dog 100 % af tilkendte og betalte omkostninger fra modparten,
- Alle udlæg/retsafgifter betaler du selv

Vi kan lige vende yderligere, men som du siger, så kommer sagen nok ikke til at komme retligt, da aftalegrundlaget er rimeligt klart, dog er det

aldrig en sikkerhed, at det forholder sig sådan.”

[Indklagede] anmodede ved påkravsskrivelse af 3. marts 2023 [selskab A] om inden 10 dage at betale [klager]s samlede forfaldne tilgodehavende. Kravet blev inkl. renter og rykkergebyr opgjort til 497.008,66 kr. Samtidig blev [selskab A]’s tidligere fremsatte indsigelser mod en del af kravet afvist som udokumenteret.

Ved faktura af 14. marts 2023 til [selskab B] opkrævede [indklagede] et salær på 7.500 kr. ekskl. moms (9.375 kr. inkl. moms) under henvisning til salæraftalen.

Der pågik i den efterfølgende periode drøftelser med [selskab A] om indsigelserne, ligesom parterne indledte forligsforhandlinger. [indklagede] fremsendte i den forbindelse den 5. april 2023 et forligstilbud på 325.000 kr. og oplyste, at der ville blive indgivet stævning, hvis ikke tilbuddet blev accepteret senest den 11. april 2023.

Den 18. april 2023 indgav [indklagede] på vegne af [selskab B] stævning mod [selskab A] med påstand om betaling af 497.008,56 kr.

I samme periode pågik yderligere forligsdrøftelser, og ved e-mail af 21. april 2023 fremsendte [indklagede]s fuldmægtig et forligstilbud på 150.000 kr. til [selskab A].

Den 18. maj 2023 indgav [selskab A]’s advokat svarskrift, idet der endnu ikke var opnået enighed om et forlig. Det blev herved bl.a. gjort gældende, at der skulle ske frifindelse, allerede fordi konsulenttaftalen var indgået med [klager] personligt, og at der derfor ikke var noget kontraktforhold med [selskab B].

[Klager] bad ved e-mail af 31. maj 2023 [indklagede] om at imødekomme et forligstilbud fra [selskab A] på 80.000 kr. ekskl. moms til fuld og endelig afregning af mellemværendet. Han anmodede efterfølgende den 6. juni 2023 [indklagede] om at spørge [selskab A]’s advokat om, hvorfor de ikke havde svaret på, at forliget på 80.000 kr. var accepteret. Han præciserede samtidig, at hvis tilbuddet skulle forstås sådan, at beløbet var inkl. moms, kunne han tillige acceptere dette.

Ved replik af 30. juni 2023 gjorde [indklagede] bl.a. gældende, at det var blevet

aftalt, at [selskab B] kunne fakturere ydelserne i henhold til konsulentaftalen.

Den 25. august 2023 blev sagen forliget ved, at [selskab A] og dets ejerselskab skulle betale sammenlagt 234.000 kr. til [selskab B] og [klager]. Beløbet var fordelt således, at [selskab A] skulle betale 24.000 kr. ekskl. moms til [selskab B], mens ejerselskabet skulle betale 210.000 kr. til [klager] personligt. [Klager] forpligtede sig samtidig til i en periode at yde ad hoc rådgivning til ejerselskabets direktør.

Ved faktura af 27. september 2023 til [selskab B] opkrævede [indklagede] et salær på 71.800 kr. ekskl. moms (89.750 inkl. moms). Heraf vedrørte 25.000 kr. ekskl. moms "aftalt salær for udfærdigelse af stævning", mens 46.800 kr. ekskl. moms vedrørte yderligere "*skriftligt aftalt salær*".

[Klager] bestred samme dag, den 27. september 2023, at det var i overensstemmelse med deres salæraftale. Han oplyste samtidig, at han betalte fakturaen af 14. marts 2023, og at de måtte tale om fakturaen af 27. september 2023.

Ved e-mail af 15. december 2023 til [klager] rykkede [indklagede] for betaling af salæret og et udlæg til retsafgift. Af e-mailen fremgår bl.a.:

"Som det også fremgår af sagens aftalegrundlag, har du personligt henvendt dig til mig i forhold til at få bistand med en tvist mod [selskab A] i forhold til et pengekrav på betaling for leverede konsulenttydelser. Konsulentaftalen var – som vi begge ved – indgået mellem dig personligt og [selskab A], hvilket også gjorde sagen mere kompleks end en almindelig inkassosag, idet du fakturerede fra et selskab.

Forliget i nærværende sag, indeholder at betalingerne skal gå til dig personligt og ikke selskabet.

Både i forhold til opdraget (vores aftalegrundlag) og udfaldet af sagen, har dette således både været indgået med dig personligt og været i din personlige interesse, hvorfor salærkravet også kan rettes mod dig personligt.

I forhold til vores tidligere møder og drøftelser, vil jeg anmode dig om, meget nøje at

overveje din position.

Såfremt der ikke er overført samlet 91.250 kr. til min klientkonto i [bank A] [...] under henvisning til sagsnummer 801230 indenfor 10 dage fra dags dato, vil sagen blive overdraget til inkasso og eventuelt til videre retslige forfølgelse med henblik på endelig tvangsinddrivelse af kravet gennem fogedretten og de dertilhørende tvangsinddrivelsesmidler. Det skal bemærkes, at jeg er bekendt med at du bl.a. ejer ½ af ejendommen [...] som vil kunne gøres til genstand for udlæg og eventuelt efterfølgende tvangsauktion. Såfremt du måtte forsøge at sælge din andel af ejendommen inden der skulle foreligge endelig dom, vil der blive anmodet om arrest i din andel af ejendommen, indtil en eventuel retssag er afgjort, hvilket tinglyses og medfører ejendommen ikke kan sælges uden beløbet er sat i sikkerhed.”

[Klager] svarede ved e-mail af 8. januar 2024, kl. 12:48 bl.a., at [indklagede]s adfærd bar præg af, at han var presset, og at [klager] ikke håbede, at [indklagede] på ny var blevet ramt af stress. [Klager] anførte samtidig bl.a., at det var uetisk, at [indklagede] nu selv brugte modpartens argument om, at der var indgået aftale med [klager] personligt og ikke [selskab B]. E-mailen blev fremsendt ”cc” til bl.a. [indklagede]s fuldmægtig og en e-mailadresse benævnt ”Juridisk konsulent”, som efter det af [indklagede] oplyste bruges af advokatkontorets studentermedhjælpere.

Af [indklagede]s e-mail af 8. januar 2024, kl. 13:44 fremgår bl.a.:

”Din mail giver desværre ikke mening og dine personangreb overfor mig er helt uden for skiven og formentlig også indenfor strafferetlige forhold, som jeg tager forbehold for at jeg rette mod dig.

Jeg udfærdiger stævning i sagen, og så kan du gøre alt det gældende, som du har lyst til både ift. retten, men også overfor Advokatnævnet.”

[Indklagede] indgav samme dag, den 8. januar 2024, stævning mod [klager] personligt med påstand om betaling af 91.250 kr.

[Byretten] hævede den 11. marts 2024 sagen og oversendte den til Advokatnævnet efter anmodning fra [klager].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen

[Klager] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at fremsætte trusler, ved sin salæraftale og ved at indgive stævning mod [klager] personligt.

Det er til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at [indklagede] fremsatte flere voldsomme og truende e-mails, startende med e-mailen af 15. december 2023, hvorved han truede både [klager] og hans familie. E-mailen var skudt langt over mål i forholdt til både sagens størrelse og vigtighed, samt i lyset af, at der ikke var forudgående dialog op til denne e-mail. Derudover fremsatte han yderligere trusler om straffesag og fremtidig økonomisk belastning.

[Indklagede] fulgte op herpå ved at indgive stævning mod [klager] personligt, som han ikke havde en klientrelation med. Han har derimod haft en klientrelation til [selskab B], som han sendte fakturaerne til. At opdraget er indgået med [selskab B] understøttes endvidere bl.a. af, at [indklagede] ved sin salæraftale af 27. februar 2023 anførte beløbene med tillæg af moms, dvs. som det oplyses mellem erhvervsdrivende og ikke til en privatperson. Det gøres på den baggrund gældende, at det må anses for yderst problematisk, at [indklagede] forgodtbefindende vælger, hvem hans klient er.

Det er endvidere bl.a. anført, at salæraftalen, der kan betegnes som "Good cure – good pay", ikke kan være på linje med de advokatetiske regler. Der henvises herved særligt til art. 57, hvorefter en advokat ikke må indgå aftale om, at advokatens honorar skal fastsættes på en måde, som kan påvirke advokatens uafhængighed under udførelsen af hvervet. Aftalens udformning fik helt åbenlyst betydning for, hvordan [indklagede] agerede.

Der henvises herved bl.a. til, at [indklagede] synes at have forsøgt at trække sagen i langdrag, hvorved han var tæt på at forpurre forliget. Det er herunder anført, at der allerede den 21. april 2023 blev givet instruks om at indgå et forlig på 150.000 kr., og den 31. maj 2023 blev der givet instruks om at imødekomme et forligsoplæg på 80.000 kr. ekskl. moms. Dette formåede

[indklagede] ikke at komme igennem med. Den 6. juni 2023 måtte [klager] derfor på ny bede [indklagede] om svar på forligsudspillet, denne gang med tilsagn om accept af 80.000 kr. inkl. moms. Da [indklagede] fortsat ikke formåede at komme igennem med forliget, måtte [klager] selv overtage og forhandle forliget endeligt på plads.

Salærklagen

[Klager] har påstået, at [indklagede]s salær skal nedsættes og har til støtte herfor henvist til det oven for anførte.

Indklagede:

Adfærdsklagen

[Indklagede] har påstået afvisning, subsidiært frifindelse, og har til støtte herfor bl.a. gjort gældende, at der i vurderingen af en advokats ytringer skal tages udgangspunkt i den konkrete ytring sammenholdt med den kontekst, som ytringen er fremsat i. Hertil bemærkes det, at en advokats ytringsfrihed, sagsførelse og anbringender er undergivet meget vide rammer.

E-mailen af 15. december 2023 blev fremsendt i forlængelse af en dialog om betalingen af salærkravet, som [klager] uberettiget nægtede at betale i henhold til salæraftalen. Ved drøftelserne gjorde [klager] det meget klart, at han ikke ville betale salæret. Han anførte bl.a. under drøftelserne, at *såfremt* kravet blev rettet mod [selskab B], ville selskabet blot blive lukket, og *såfremt* kravet blev rettet mod [klager] personligt, ville han flytte sine aktiver, herunder bl.a. sælge sit hus eller overdrage det til ægtefællen, før der faldt dom i sagen. På denne måde kunne [indklagede] ikke få sit tilgodehavende inddrevet. E-mailen af 15. december 2023 var derfor desværre en nødvendighed, idet [indklagede] herved fastholdt sit krav og understregede alvoren af, at kravet ville blive sat til inddrivelse, samtidig med, at han skulle forholde sig til de "krumspring", som [klager] havde ytret sig om.

[Indklagede] måtte som følge heraf redegøre for, hvorfor [klager] var rette debitor, idet sagen var ført i hans interesser, og idet forliget i sagen ligeledes alene var i hans interesser. Redegørelsen for muligheden for at inddrive salæret var derfor nødvendig for at imødekomme [klager]s "kreativitet" således,

at han ikke ville forsøge at undgå betaling. Det er i den forbindelse helt grundløst, når [klager] anfører, at der har været rettet trusler mod hans familie.

I relation til den efterfølgende kommunikation, hvorved [indklagede] bl.a. fremsatte bemærkninger om strafferetlige forhold, bestrides det tillige, at dette er en tilsidesættelse af god advokatskik. Bemærkningerne beroede på, at [indklagede] og [klager] har kendt hinanden privat, og at [klager] på den baggrund blev bekendt med, at [indklagede] tidligere havde haft et alvorligt stressforløb. Oplysningerne herom samt en række andre chikanerende bemærkninger valgte [klager] ved sin e-mail af 8. januar 2024 at dele med både en advokatfuldmægtig og samtlige studentermedhjælpere på [indklagede]s kontor. Dette var og er klart i strid med straffelovens § 264 d, stk. 1, om uberettiget videregivelse af meddelelse om private forhold, og det var nødvendigt at understrege, at adfærden ikke var i orden.

Det er endvidere bl.a. anført, at det ikke er i strid med god advokatskik at inddrive et retsligt krav. [Klager] henvendte sig på egne vegne med anmodning om bistand, ligesom den indledende påkravsskrivelse blev sendt på vegne af ham personligt, fordi konsulentaftalen var indgået mellem [selskab A] og [klager] personligt. Hertil kommer, at forliget gik på, at [klager] personligt skulle modtage betalinger. Sammenfattende var det således rimeligt at indgive stævningen mod [klager].

Det er herudover bl.a. gjort gældende, at salæret er opkrævet i overensstemmelse med salæraftalen, der omfattede 25.000 kr. ekskl. moms for stævningen og 20 % af det indgåede beløb, der ikke var sagsomkostninger. Beløbene har [klager] været bekendt med og accepteret ved aftaleindgåelsen. Han har – som erhvervsdrivende – selv forhandlet og indgået aftalen, og såfremt han var af den opfattelse, at aftalen var urimelig, kunne han have afslået denne, før [indklagede] udførte arbejdet.

Salærklagen

[Indklagede] har påstået godkendelse af salæret og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at salæret er afregnet i overensstemmelse med parternes salæraftale. Samtidig bemærkes det, at der er brugt en betydelig mængde tid på sagen, idet der er udarbejdet påkravsskrivelse, besvaret indsigelser, udtaget stævning, indleveret replik, deltaget i forberedende telefonmøde og

indgået forlig.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

På trods af sagens omstændigheder, herunder sammenfaldet mellem [klager]s personlige og [selskab B]’s interesser i sagen, finder Advokatnævnet, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik ved at varsle inkasso og indgive stævning mod [klager] personligt. Nævnet har herved særligt lagt vægt på, at [indklagede] havde udstedt fakturaerne i sagen til [selskab B]. Når salærkravet er faktureret hos et anpartsselskab, må der således skulle foreligge en klar aftale om eventuel personlig hæftelse, hvilket ikke ses at være tilfældet. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at stævningen af 18. april 2023, som [indklagede] havde udfærdiget, også blev indgivet på vegne af [selskab B]. Endelig har nævnet lagt vægt på, at usikkerheden om, hvem [indklagede] indgik opdraget med, må komme [indklagede] til skade.

Advokatnævnet finder endvidere, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik ved i den indgåede salæraftale af 27. februar 2023 at lade sit salær fastsætte ud fra en procentdel af, hvad der blev opnået af betaling fra modparten, samt om retssagens forberedelse blev afsluttet eller ej. Nævnet har herved lagt vægt på, at en advokat ikke må indgå en aftale med sin klient, hvorefter salæret fastsættes på en måde, som kan påvirke advokatens uafhængighed under udførelse af hvervet. Det er således nævnets vurdering, at salæraftalen i den konkrete sag må antages at kunne have haft betydning for, hvordan [indklagede] varetog sagen.

Advokatnævnet finder det ikke godtgjort, at [indklagede] i øvrigt har tilsidesat god advokatskik, herunder at ytringerne i den konkrete kontekst var for

vidtgående.

Konklusion

Advokatnævnet finder på den baggrund, at [indklagede] i det oven for anførte omfang har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1

[Indklagede] er ved kendelse af 26. marts 2021 pålagt en bøde på 10.000 kr., og ved kendelse af 28. juni 2024 pålagt en bøde på 20.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik. Kendelsen af 28. juni 2024 er indbragt for domstolene, hvor den fortsat verserer, hvorfor denne kendelse ikke tillægges betydning ved sanktionsudmålingen i nærværende sag.

Henset til kendelsen af 26. marts 2021 pålægger Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde på 20.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Salærklagen

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Det opkrævede salær skal ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

Uagtet det under adfærdsklagen anførte, finder Advokatnævnet, at det opkrævede salær ikke kan anses for urimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2. Nævnet har herved lagt vægt på sagens værdi og resultat samt omfanget af det udførte arbejde, der ses at være understøttet af sagens akter.

Advokatnævnet godkender derfor salæret.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde til statskassen på 20.000 kr.

[Indklagede]s salær på 79.300 kr. ekskl. moms godkendes.

På nævnets vegne

Ole Høyer